

39

Besluit van 29 december 1992, houdende wijziging van het Cadmiumbesluit Wet milieugevaarlijke stoffen

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 24 september 1992, nr. MJZ24992010, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving;

Gelet op artikel 24 van de Wet milieugevaarlijke stoffen (Stb. 1985, 639);

De Raad van State gehoord (advies van 24 november 1992, nr. W08.92 0446);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 24 december 1992, nr. MJZ24d92018, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Cadmiumbesluit Wet milieugevaarlijke stoffen (Stb. 1990, 538) wordt gewijzigd als volgt.

A

Aan artikel 2 wordt na het vierde lid een lid toegevoegd, dat luidt:

5. Het in het eerste lid gestelde verbod geldt tot 1 juli 1994 niet voor kratten voor herhaald gebruik.

B

In Bijlage 2 vervalt in de eerste kolom het produkt «Kratten voor herhaald gebruik» en in de tweede kolom het daarop van toepassing zijnde woord «pigment».

ARTIKEL II

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 9 februari 1993, nr. 27

Dit besluit treedt in werking met ingang van de eerste dag van de tweede kalendermaand na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en werkt terug tot 1 januari 1992.

Lasten en bevelen dat dit besluit met daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 29 december 1992

Beatrix

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. G. M. Alders

Uitgegeven de *zesentwintigste* januari 1993

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

Het Cadmiumbesluit Wet milieugevaarlijke stoffen (Stb. 1990, 538) verbiedt cadmiumhoudende produkten in Nederland in te voeren, aan een ander ter beschikking te stellen of voorhanden te hebben in handelsvoorraden. Het besluit heeft betrekking op alle produkten waarin cadmium wordt toegepast als pigment, stabilisator of oppervlaktelaag.

Uitgangspunt is dat cadmium alleen nog mag worden toegepast, indien het om een essentiële toepassing gaat. Bij het besluit behoort een lijst van toepassingen (produkten) die worden uitgezonderd van het bovengenoemde verbod. Deze produkten zijn opgenomen in Bijlage 3 bij het besluit. Het gaat met name om essentiële toepassingen en toepassingen waarvan de noodzaak nationaal en internationaal nog sterk in discussie is. Om alert te kunnen reageren op de ontwikkeling van alternatieven zal, zoals in de nota van toelichting bij het besluit is aangekondigd, regelmatig worden gezien in hoeverre Bijlage 3 bij het besluit kan worden bijgesteld.

Naast bovenbedoelde toepassingen zijn tevens in Bijlage 3 opgenomen de kratten voor herhaald gebruik in de bier- en frisdrankindustrie. Zoals in de nota van toelichting bij het Cadmiumbesluit Wet milieugevaarlijke stoffen is vermeld, is de reden voor deze uitzondering het convenant dat voor deze toepassingen is afgesloten met de betrokken bedrijfstakken.

Bij het opstellen van het Cadmiumbesluit Wet milieugevaarlijke stoffen werd er van uitgegaan dat de kleurstelling voor kratten voor herhaald gebruik voor de overige industrietakken niet of nauwelijks van belang was. Daarom werd verondersteld dat deze cadmiumhoudende kratten niet in grote hoeveelheden werden gebruikt, zodat deze na een korte overgangstermijn zonder bezwaar onder de werkingssfeer van het Cadmiumbesluit Wet milieugevaarlijke stoffen konden worden gebracht. Zij zijn derhalve opgenomen in Bijlage 2 bij het besluit, zodat het met ingang van 1 januari 1992 is verboden deze kratten in Nederland in te voeren, aan een ander ter beschikking te stellen en in handelsvoorraden voorhanden te hebben.

In tegenstelling tot wat destijds werd gedacht, blijken er zeer veel cadmiumhoudende kratten buiten de bier- en frisdrankindustrie in omloop te zijn (circa 40 miljoen), die eigendom zijn van circa 7000 – vaak kleine – bedrijven die zich bezighouden met de handel en verwerking van agrarische produkten. Het gebruik van cadmiumhoudende pigmenten of regranulaten ten behoeve van deze kratten was evenmin bekend bij de betrokken branche-organisaties. In veel gevallen werden deze kratten vervaardigd van cadmiumhoudend regranulaat, afkomstig van afgedankte kratten uit andere sectoren, waarin in verband met de kleurstelling cadmium als pigment werd toegepast. Er is bij de onderhavige kratten dus beslist geen sprake van een essentiële toepassing.

Indien het Cadmiumbesluit Wet milieugevaarlijke stoffen in de huidige vorm gehandhaafd blijft, zullen al deze cadmiumhoudende kratten vanaf 1992 niet meer aan een ander ter beschikking gesteld mogen worden en dergelijke. Dit zal tot gevolg hebben dat ze worden gestort. Gezien het afvalprobleem dat hierdoor wordt veroorzaakt, is dit uit milieuoogpunt niet wenselijk. Op grond van artikel 33 van de Wet milieugevaarlijke stoffen zou van het verbod dat in het besluit is neergelegd, ontheffing kunnen worden verleend. Dit zou echter een oneigenlijke toepassing van

het instrument van de ontheffing zijn, die een onnodig zware werklast met zich zou brengen, zowel voor de overheid als voor de circa 7000 betrokken bedrijven.

In het beleidsstandpunt Cadmium (Kamerstukken II 1990/91, 22 197, nr. 1), dat mede namens de Ministers van Verkeer en Waterstaat en van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij is opgesteld, wordt gesteld dat (her)gebruik van een dergelijke duurzame cadmiumtoepassing kan worden toegestaan mits over de beheersbaarheid goede afspraken worden gemaakt. Dit standpunt komt overeen met het beleidsadvies van de Commissie Lange Termijn Milieubeleid (CLTM) van de Centrale raad voor de milieuhygiëne, dat is uitgebracht over het cadmiumbeleid onder de titel «Cadmiumbeleid: van verbieden naar beheersen».

Cadmiumhoudende kratten voor herhaald gebruik voldoen aan de genoemde criteria: het betreft een duurzame toepassing en er kunnen goede afspraken worden gemaakt omtrent de beheersbaarheid.

Gezien het bovenstaande worden deze kratten tot 1 juli 1994 uitgezonderd van het in artikel 2 van het besluit neergelegde verbod. Voor deze voorlopige uitzondering is gekozen om het knelpunt op te heffen dat op korte termijn door het storten van deze kratten zou ontstaan.

Voorbereid wordt een meer ingrijpende wijziging van het Cadmiumbesluit Wet milieugevaarlijke stoffen waarin wordt voorzien in een definitieve oplossing. Gedacht wordt aan een uitzondering van het verbod van het voorhanden hebben in handelsvoorraden en het aan een ander (voor gebruik conform de bestemming) ter beschikking stellen van die cadmiumhoudende producten, waarvoor aan de producent of importeur een ontheffing is verleend. Hierbij zal worden voorzien in waarborgen om een goed retoursysteem te verzekeren. Indien voornoemde wijziging voor 1 juli 1994 in werking treedt, zal de uit het onderhavige besluit voortvloeiende vrijstelling voor kratten op een eerder tijdstip vervallen.

In de voorgepubliceerde versie was een vrijstelling tot 1 januari 1993 voorzien. Bovenbedoelde wijziging van het Cadmiumbesluit vergt echter meer tijd dan werd verwacht, aangezien bij de uitvoering daarvan diverse problemen aan het licht zijn getreden, die slechts kunnen worden verholpen met een grondiger herziening.

Aangezien het verbod op het gebruik van deze kratten vanaf 1 januari 1992 gold, is besloten aan het onderhavige besluit terugwerkende kracht te verlenen tot genoemde datum.

Advies en reactie op de voorpublicatie

Aan de Centrale raad voor de milieuhygiëne is advies gevraagd op 13 februari 1992. Bij brief van 16 maart 1992 heeft de voorzitter mij medegedeeld geen aanleiding te zien over het besluit advies uit te brengen.

Naar aanleiding van de voorpublicatie van dit besluit (Stcrt. 1992, 19) overeenkomstig artikel 61, eerste lid, van de Wet milieugevaarlijke stoffen, is een reactie ontvangen van de Nederlandse Federatie voor Kunststoffen (NFK).

De NFK suggereerde om de zinsnede in artikel I, onder A, «waarin cadmium als pigment is toegepast» te vervangen door: waarin cadmium als pigment voorkomt. Deze suggestie heeft ertoe geleid in het besluit de bewuste zinsnede te schrappen, ten einde zeker te stellen dat de vrijstelling eveneens geldt voor een toepassing van cadmium in het verleden, waardoor het cadmium nog aanwezig is in de producten die na hergebruik zijn ontstaan. De voor de nota van toelichting voorgestelde wijzigingen zijn voor het merendeel overgenomen.

Dereguleringsstoets

Het onderhavige besluit strekt er toe, vooruitlopend op een verder gaande wijziging van het Cadmiumbesluit Wet milieugevaarlijke stoffen, de uitzondering voor cadmiumhoudende kratten voor herhaald gebruik voor een jaar te verlengen.

Er worden geen nieuwe organen of bestuursinstrumenten in het leven geroepen. Op de kosten en lasten voor de overheid is het besluit van invloed omdat daardoor wordt voorkomen dat een groot aantal aanvragen om ontheffingen in behandeling moet worden genomen. Voor het bedrijfsleven wordt een kapitaalsvernietiging voorkomen, doordat nog bruikbare kratten niet voor 1 januari 1992 behoeven te worden vernietigd. Personele gevolgen zijn van het besluit niet te verwachten, evenmin als gevolgen voor het justitieel apparaat.

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. G. M. Alders